

Zrzeczenie się licencji

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: niedziela, 04, marzec 2012 23:00

Bernadeta Skóbel

Odsłony: 3398

Pytanie: W 2009 r. przedsiębiorca posiadający licencję na krajowy transport drogowy rzeczy wezwany został do poddania się kontroli. Złożył wówczas pismo, w którym informuje że posiada licencję na transport międzynarodowy i w związku z tym zawiesza licencję na transport krajowy, zwrócił przy tym licencję i wypis. Urzędnik zajmujący się sprawą uznał że licencja wygasła z mocy prawa wskutek zrzeczenia się jej. Teraz przedsiębiorca zwraca się o przywrócenie licencji w związku z tym, że kończy się licencja międzynarodowa i nie zamierza jej wznawiać. Wydaje się, że błędem urzędnika było nie zwrócenie uwagi na słowo "zawieszam" (nie funkcjonowało wówczas w ustawie o transporcie drogowym), nie wydano również żadnego dokumentu o wygaśnięciu.

Odpowiedź: Istotnie użycie słowa „zawieszenie” przez przedsiębiorcę było niefortunne. W tamtym czasie urzędnik prowadzący sprawę powinien był skierować do strony zapytanie o sprecyzowanie żądania. Ponieważ jednak nie da się już naprawić tamtego błędu proponuję podjąć równoległe następujące czynności

Po pierwsze na podstawie art. 64 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego należy wezwać pisemnie stronę do sprecyzowania żądania „przywrócenia licencji” wskazując, że organ w 2009 r. potraktował zawieszenie jako zrzeczenie się licencji (tak na marginesie, w poprzednim stanie prawnym, faktyczny zwrot licencji przemawia za tym, że doszło do zrzeczenia się licencji). W tym samym piśmie należy zapytać strony czy złożony wniosek organ ma potraktować jako wniosek o wydanie nowej licencji i jeżeli strona nie złożyła wymaganych dokumentów do uzyskania licencji wezwać o ich przedłożenie.

Orzecznictwo sądów administracyjnych dopuszcza na podstawie art. 64 § 2 KPA wezwanie strony do sprecyzowania żądania zawartego w piśmie składanym do organu.

Przykładowo: Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 8 czerwca 2010 r. II SA/Łd 248/10 (źródło: <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/6400EA55E8>). Fragment uzasadnienia poniżej:

„Stosownie do treści art. 64 § 2 k.p.a. jeżeli podanie nie czyni zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w terminie siedmiu dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania. W orzecznictwie sądów administracyjnych, które zresztą Sąd w pełni podziela podkreśla się, że jeżeli wniosek wszczynający postępowanie administracyjne budzi wątpliwości co do treści żądania, organ administracji publicznej powinien podjąć stosowne działania mające na celu ustalenie rzeczywistej woli osoby występującej z określonym wnioskiem. Organ ma przy tym - na podstawie art. 9 k.p.a. - obowiązek czuwania nad tym, aby strona nie poniosła szkody z powodu nieznajomości prawa i w tym celu powinien udzielić jej w razie potrzeby niezbędnych wyjaśnień i wskazówek. Nie oznacza to jednak, że wzywając stronę do sprecyzowania złożonego wniosku organ administracji publicznej może narzucić stronie ściśle określony tryb załatwienia sprawy, nie pozostawiając wnioskodawcy żadnej swobody w powyższym zakresie. Strona powinna mieć możliwość swobodnego wyrażenia własnego stanowiska, nie może zostać ograniczona do wybrania jednej z opcji przedstawionej przez organ”.

Ponadto wskazane jest (działając na podstawie 162 par. 1 pkt 1 KPA) podjęcie z urzędu postępowania w sprawie o stwierdzenie wygaśnięcia decyzji przyznającej licencje. Da to możliwość stronie kwestionowania interpretacji prawa i stanu faktycznego poczynionych przez organ, bez narażania się organu na zarzut pozostawiania w beczynności.